

Jam tandem eximios, SCHRÖTERE, cupiscis honores,
 supremum titulumq; medentum;
 Quem pietas ardens, quem virtus, quem studiorum
 profectus bene promeruerunt?
 A quo TE abstraxit natura nobilioris,
 novi quamq; modestia summa,
 Quae bene pomeritos etiam reveretur honores,
 Et mage quam decet usq; veretur;
 Cui sola hac inter laudes pulcherrima lausest,
 auxilium à Domino omnipotente
 Sic est: quae instinctus Divus, sacra jussa requirunt,
 hoc citò nunc monitus modò adimplet.
 Hinc specimen praemittis, rem quàm dicere Grajà
 voce melancholiam soliti sunt.
 Hic bene vertat bonos, mox felix utereq; isto
 in patria bona plurima nostrae.
 Nigra bili at enim, describis, pulchra medela,
 quam, accrescat quoq; dante Jehova!

amico veteri atq; domestico suo,
 Cl. PAULO SCHRÖTERO, &c.
 ita gratulatur

M. Andreas Sennertus, P.P.

Ad Virum

Clarissimum atque Eximium
 Dn. PAULUM SCHRÖTERUM
 publicè disputantem.

TE mox Hippocratis clarissima dextera cinget
 Imponens capiti ferta decora tuo.
 His quod sis dignus, carissime PAULE, probabis
 Scandens Leucoræa pulpita nota scholæ.

Sic